

SVERIGES RUNINSKRIFTER

UTGIVNA AV

KUNGL. VITTERHETS HISTORIE OCH ANTIKVITETS AKADEMIEN

ANDRA BANDET

ÖSTERGÖTLANDS RUNINSKRIFTER

GRANSKADE OCH TOLKADE

AV

ERIK BRATE

STOCKHOLM

KUNGL. BOKTRYCKERIET. P. A. NORSTEDT & SÖNER

1911
[111410]

89. Skrukeby Holagård, Högby sn.

Pl. XXVIII. Fig. 3.

Litteratur: W. 151; C. F. Nordenskjöld, *ÖFT.* I, s. 66; *Reseber.* 1870, s. 39, 42, teckn. pl. VII; teckning av L. C. Wiede i statens hist. museum; E. Ihrfors, *Ostrog. sacra*, s. 8, teckn.

Vid nybyggnaden av Högby kyrka framkördes 1869 runstenen, som förut ej var känd, från Västra Skrukeby Holagårds ägor från en mark, som var ämnad att odlas, men så fort ristningen varsnades, lades stenen åsido för att resas. Runstenen står nu rest på Högby nya kyrkogård i sydvästra hörnet av kyrkoherden A. M. Ahlqvists grav. En på samma gång från samma ställe hämtad bautasten står i nordöstra hörnet. Denna grav ligger vid kyrkogårdens västra ringmur.

Ämnet är granit. Höjden är 1,23 m, bredden 50 cm från vänstra kanten till högra slingans inre linie; större delen av den högra slingan och slingan utanför denna är ristad på den kullriga kanten. Slingans bredd är 10—11 cm.

Nedanföör korset finnes måhända ett ormhuvud.

Inskriftens början är dold under jorden. Ingen runa finnes dock före **u** uti **urmar**. På det sista **r** äro övre kännestrecket och mellanstrecket någorlunda tydliga, nedre strecket nästan oskönjbart. Då Nordenskjöld läser **s** och Ihrfors vänstra halvan av **Λ**, beror detta på urskolningar, varav i synnerhet den senare ser ut som huggen. Efter kolon följer **risti**. **i** mellan **r** och **s** sammanfaller till övre delen med fördjupningen nedom en avsats, nedre delen skönjes. Före **kuml** finnes intet skiljetecken, ej heller finnes något **b** mellan **m** och **l**.

Inskriften är som följer:

Huvudslingan: **urmar : risti kuml : iftr : eskil · br**

5 10 15 20

I slinga t. h. om högra slingan nedifrån uppåt: **upur · sin ·**

25 30

Namnet **urmar** motsvarar isl. *Ormarr*, fsv. *Ormar Svarte* Dalsl., SRP. n. 1364 (1378).

Översättning: Ormar reste minnesmärket efter Äskil, sin broder.

3. Ög. 89. Skrukeby.